

Punkter av stillhet

Juri Markkulas målningar pendlar mellan att vara objekt och bilder. Deras formspråk är samtidigt fysiskt påtagligt och illusoriskt undanlidande. Ett märkligt motsatsförhållande som manifesterar sig genom målningarnas närmast öververkliga perfektion. De upprättar omedelbart en stark känsla av närvaro, men ter sig ändå som om de befann sig någon annanstans. Verkens egen rumslighet slår ut vårt befintliga rum.

Inte minst gäller den glidande osäkerheten Juri Markkulas *Duokromer*; hans röda, gröna, blå eller svarta bildobjekt där vi ser kvistar, gräs och blad – i närbild och i kraftig uppförstoring. Ett slags utsnitt av naturens bottenskikt där motiven liksom är utdragna i djupled. Från sidan ser man den omålade kanten på den djupa reliefen, men betraktade rakt framifrån blir målningarna förföriska fallgropar för blicken. Den sugande effekten kommer sig av att den urfrästa reliefen är målad i två olika toner. *Duokromerna* ser alltså bara ut som monokroma bilder. En paradox som ökar verkens illusion.

Juri Markkulas *Monokromer* uppträder på ett annat sätt. Redan till sin form är de mer abstrakta. Naturen är här som bortblåst, utraderad. Mest ser de kanske ut som tillplattade färgmassor med ett skimrande jämnt ytskikt. Eller ett slags förfinade speglar utan reflekterande bildyta. Är detta objekt som blickar inåt? Som vänder baksidan mot oss? *Monokromerna* visar upp sin bländande elegans, sitt tillslutna överdåd. De lockar med en blottad försegling, men förändras när vi rör oss framför dem. Färgen övergår omärkligt i en annan ton, som tidigare låg vilande i målningens skrovliga marginal. Förskjutningen tycks vara resultatet av vår förflyttning men är egentligen en effekt av färgens pigment. Illusionen är verklig.

Juri Markkulas två sviter av verk är upptagna med olika sorters förtätning. Båda karaktäriseras av en spöklik visuell renodling. Bilden, objektet, motivet, färgen – målningens alla delar är inneslutna i en suverän koncentration. En punkt av absolut stillhet. Den bryts först när betraktaren inträder.

Magnus Bons